

רחוב הרוס כביירות אחרי ההפצצה התוצאה העיקרית: הכרה באש"ף כבד לוחם

דוברי המערך מותחים ביקורת על פרטים, אך תומכים למעשה בק הממשלתי, ואף רומזים על תמיכתם בפתיחת מלחמת-רבות בלב נון.

מעולם לא הורגש המחפור באופוזיציה אמיתית ב מדינה יותר מאשר השבוע

כשכל זה קורה בתקופת-ביניים בשלוט ממשלת-מערב, ערב שי נוים מרחיקים-לכת בצמרת ה ביטחוניית, זהו מצב עגום.

כאשר התגובה הציבורית היחידה היא פסטיבל ברוח טלחרון — זה עגום שיבעתים.

אך עגומה מכל היא ה עובדה שלא יכולה להיות שום תכלית לכל הסבל הזה כל עוד אין אף אחד משני הצדדים להחמיר מצוי פיתרון מדיני לבעייה היסודית: הבעייה הפלסטינית

ממשלת-ישראל ממשיכה לדבוק ביתר עקשנות בחיפושיה חסרי השחר אחרי תכנים שיאפשר לה לחסל את הבעייה הפלסטינית ב כוח-הנשק, מבלי לפתור אותה הנהגת אש"ף עוזרת לה לדבוק במיקס-שוא זה. בנקטה (לפחות פומבית) בקו לא-יפחות נוקשה.

כמו מחלה ישנה, הפורצת שוב ושוב, ובכל פעם בצורה חמורה יותר, כן השתלטה הבעייה הפלסטינית שוב על חיי המדינה.

זהו המסקנה העיקרית והבולטת ביותר ממאורעות השבוע: בשנה ה-34 לקיומה של ישראל נשארה הבעייה הפלסטינית העובדה המרכזית ביותר בחייה, מקיזה דם ומפידה קורבנות, והיא רחוקה מפיתרון יותר מכפי שהיתה אי פעם.

כפי שכתב השבוע ניו יורק טיימס: אחרי שהעשן יתנדף, יהיה ברור כי ישראל נשארה קיימת הבעייה הפלסטינית נשארה פתוחה, והגדה המערבית נשארה נוש למשאומתן.

כל הסבל שנגרם משני הצדדים האנשים שקיפחו את חייהם, היגו והשכול לא ישנו במאומה א העובדות האלה. פוליטיקאים יזכ בפירסומת ובתהילה, העיתונאים יזכו בכותרות, דיווחי הטלוויזיה יסחטו דמעות מאן ומכאן — ושום דבר לא ישתנה.

באין פיתרון לבעייה הפלסטינית, הקורבנות ה ששוא.

ברית-המועצות בעולם הי ערבי.

המחלה הישנה

ב ינתיים נהרגים בני-אדם משני עברי החזית, נפגעים אזרחים, מחריפות סכנות, בורחים אזרחים מבתיהם בביירות ובקרר יית-שמונה — מבלי שברור לציי בור הישראלי לשם מה זה בא, למה זה מועיל ומהי הכוונה.

הדוברים הממשלתיים חוזרים על המליצות הרגילות, וכלי-התיקשורת חוזרים עליהם בלי מחשבה רבה.

המועצות אינה יכולה להגן עליכם, היא מהווה מישענת קמה-צוין.

הדבר בא ברגע שבו אין ל- ברית-המועצות האפשרות להתערב, ושבו אינה יכולה להיות מעוניינת בהסתבכות מקומית ב- מרחב זה. באפגניסטאן היא שקר עה בבוץ של מילחמה-ללא-סוף, כמו האמריקאים בוויאטנאם, ב- שעתו בפולין קורים דברים מכי ריעים, המעסיקים את מוסקבה יומם ולילה.

מהבחינה האמריקאית, זהו רגע איריאלי כדי להניח מכה על עמודתיה של

אם אכן זה כן, משתנית ההערכה לגבי היעדים המדיניים של ההסלמה.

בחודשים האחרונים גברה ה- תלות של אש"ף בסוריה. למרות נסיונותיו של יאסר עראפאת לפתח גם קשרים על עיראק, יריבתה של סוריה, שפעלה נגדו בעבר. סוריה קשורה בברית-המועצות. ה- נשק החדש הזורם לידי אש"ף בא במישרין או בעקפיין מידי ה- סובייטים, באמצעות סוריה מצד אחד ולוב מצד שני.

המדינות של אש"ף כי דרום-לבנון מתמלאת בנשק סובייטי — והדבר בוודאי אינו משמח את ליבה של ארצות-הברית.

הכר עם המדינות הנוצריות שכמרכז-לבנון.

פעולה זו יכולה לשלול מאש"ף את הבסיס הטריטוריאלי העצמאי האחרון שלו במרחב, ולשים קץ לקיומם העצמאי או העצמאי-למחצה של כוחות לוחמים פלסטיניים.

אם אכן קיימת תוכנית כזאת, הרו זהו הרפתקה שאת סופה מי ישרנו.

ההתפתחויות האפשריות, בין ה- שאר:

● כוחות-אש"ף ייאלצו לסגת לתחום סוריה, ויהפכו להבא מכ- שיר בידי המדינות הסוריות. אם סוריה תבלום את פעולתם נגד ישראל, כפי שעשתה בעבר ב-

לשם מה?

העובדה שלאש"ף אין כל שימוש אמיתי באמצעי-החימה כמו טאנ- קים, וכי גם טילי ה-ג'מ מדגם סאם לא השיגו עד כה שום היש- גים של ממש, אינה משונה עובדה זו. הם סופקו לאש"ף לצורכי ראוה. מבחינה צבאית, בוודאי החלישו את כוחות אש"ף, בהסי- טם את המאמצים הצבאיים מה- שטח הבלתי-סדיר לשטח הסדיר, שבו אין לפלסטינים כל סיכוי להתמודד עם צה"ל. אך לברית- המועצות יש בכך, מן הסתם, מט- רות מדיניות.

● אם תתערב סוריה במלחמה כדי להגן על יוקרתה, עלולות ל- היווצר הסתבכויות גלובליות, ו- ייתכן עימות בין שתי מעצמות- העל. במיקרה זה סביר כי יושג בין וושינגטון ומוסקבה הסדר ש- ייכפה על ישראל.

● תיתכן התערבות בינלאומית באמצעות א"רם או מוחצה לו — במהלך המלחמה, תוך כפיית נסיגה על ישראל ויצירת מצב חדש בלבנון, שלא ימצא חן בעיני ממשלת-ישראל.

כך או אחרת: מלחמה גדולה בלבנון, בנוסף מיבצע-ליטאני פל- 10, היא פלישה לתוך חנות-חרי- סינה, אין לדעת מראש, ואי-אפשר לחשב מראש, את ההשלכות ה- גלובליות המרחביות, המדיניות והצבאיות.

זהו הרפתקה — בייחוד בתקופה שבה אי-אפשר לסמוך על כושר-השיפוט ו- טיב-השיקולים של ההנהגה הישראלית.

הדבר מזכיר במידה מסוימת את ההחלטה הישראלית להפציץ את מצריים בעומק, בשיא מילי- חמת-ההתשה, בימי גולדה מאיר. התוצאה הייתה התערבות סובייטית מאסיבית, הצבת הטילים במצריים ושינוי המערך האיסטראטגי וה- מדיני לרעת ישראל. הקציר נקצר ביום-הכיפורים.

סוריה עצמה, תוכנס התנועה ה- פלסטינית לסיר-לחץ, אשר ית- פוצץ במקום או במאחר בכל רחבי המרחב, ויביא למחפכה בע- לת תוצאות קטסטרופליות לגבי ה- עולם המערבי.

● אם תתערב סוריה במלחמה כדי להגן על יוקרתה, עלולות ל- היווצר הסתבכויות גלובליות, ו- ייתכן עימות בין שתי מעצמות- העל. במיקרה זה סביר כי יושג בין וושינגטון ומוסקבה הסדר ש- ייכפה על ישראל.

● תיתכן התערבות בינלאומית באמצעות א"רם או מוחצה לו — במהלך המלחמה, תוך כפיית נסיגה על ישראל ויצירת מצב חדש בלבנון, שלא ימצא חן בעיני ממשלת-ישראל.

כמה יהודים? כמה ערבים?

יזמה אמריקאית

את התעקומות במצב ה- נוכחי היא העמדה האמריקאית.

השאלה הנשאלת אומרי מטית היא: האם יכול היה כל זאת לקרות בלי הסכמה אמריקאית?

כלי-התיקשורת הודיעו כי ה- נשיא רונאלד רגן "זועם", אך התגובה היחידה הייתה מגוחכת: עיכוב נוסף באספקת ארבעה מטרי סים במשך כמה ימים, ושילוח נוסף של פיליפ חביב.

כמו אחרי הפצצת הכור הגרעיני ליד כנרת, כן גם הפעם נוצר הרושם כי אזה הן תגובות שלא באו אלא כדי לצאת ידי חובה, וכי המהלכים הישראליים מתוך אמים מראש עם ארצות- הברית.